

UCHWAŁA NR 43/2025
SENATU UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO
z dnia 23 kwietnia 2025 r.

w sprawie programu studiów dla kierunku *Italianistyka* na poziomie studiów pierwszego stopnia

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2024 poz. 1571, z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Senat Uniwersytetu Wrocławskiego ustala program studiów dla kierunku *Italianistyka* na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim dla cykli kształcenia rozpoczynających się od roku akademickiego 2025/2026 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu UW
Rektor: prof. R. Olkiewicz

OGÓLNY OPIS PROGRAMU STUDIÓW	
Dane podstawowe	
Nazwa wydziału	Wydział Neofilologii
Nazwa kierunku studiów/specjalności w języku polskim	Italianistyka Specjalności (nieobowiązkowe): - hispanistyczna; - romanistyczna.
Nazwa kierunku studiów/specjalności w języku angielskim	Italian Studies Specialisations (optional): - Spanish; - French.
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Liczba semestrów	6
Język, w którym prowadzone są studia	język polski
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat

Rok akademicki, od którego obowiązuje program studiów	2025/26
Uzyskiwane uprawnienia zawodowe (jeśli dotyczy)	
Koncepcja kształcenia	
Cele kształcenia, wskazanie związku koncepcji kierunku studiów ze Strategią Rozwoju UWr	Celem studiów na Italianistyce I stopnia jest wykształcenie absolwentów i absolwentek o wysokiej świadomości językowej oraz zaawansowanych kompetencjach kulturowych, specjalistów i specjalistek w zakresie komunikacji międzyjęzykowej i międzykulturowej, gotowych do popularyzowania kultury włoskiej w Polsce i polskiej we Włoszech. Obok zaawansowanych kompetencji komunikacyjnych studia na Italianistyce kształtują umiejętności analizy i interpretacji zjawisk językowych i literackich z zastosowaniem odpowiednio dobranych narzędzi i metod, przy uwzględnieniu szerszego kontekstu kulturowego oraz przy wykorzystaniu nowoczesnych narzędzi wspierających ten proces. Wychodząc naprzeciw indywidualnym potrzebom studentów i studentek, program Italianistyki pozwala na indywidualizację ścieżki kształcenia, oferując możliwość realizacji wybranej specjalności oraz zróżnicowanych zajęć do wyboru. Program studiów Italianistyki realizuje misję wyrażoną w Strategii Rozwoju Uniwersytetu Wrocławskiego na lata 2021-2030, której założeniem jest „budowanie kapitału społecznego i intelektualnego poprzez kształtowanie ludzi o otwartych umysłach, przygotowanych do działania w skali lokalnej i globalnej, odnajdujących się w zmieniającym się świecie, akceptujących różnorodność oraz świadomych wagi tożsamości narodowej i regionalnej” (1.1b). Kierunek wpisuje się także w cel strategiczny nr 2 (nowoczesne i skuteczne kształcenie) oraz w cel operacyjny 2.3 (nowoczesne i międzynarodowe kształcenie oraz podmiotowość studentów), w szczególności poprzez: rozwój kształcenia interdyscyplinarnego (2.3.2.), wykorzystanie najnowszych badań w kształceniu (2.3.3), indywidualizację ścieżek kształcenia studentów i zwiększenie ich udziału w badaniach naukowych (2.3.5), efektywne kształcenie kompetencji przydatnych na rynku pracy (2.3.6), dostrzeganie i wykorzystanie w kształceniu aspektów wielokulturowości (2.3.11) oraz nauczanie i wzmacnianie

	interpersonalnych postaw tolerancji, życzliwości i godności innej osoby (2.3.12). Osoby studiujące kierunek Italianistyka mają zapewnioną możliwość udziału w wymianach międzynarodowych i wyjazdów do wielu europejskich ośrodków akademickich (2.3.8: wzrost mobilności studentów).
Sylwetka absolwenta	Osoba kończąca studia I stopnia na kierunku Italianistyka wykazuje się znajomością języka włoskiego w mowie i piśmie na poziomie biegłości co najmniej B2+, a w odniesieniu do tekstów o charakterze akademickim – na poziomie C1 zgodnie z aktualnymi wytycznymi Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ). Zna również drugi język romański na poziomie B1 II. Posiada zaawansowaną wiedzę językoznawczą i literaturoznawczą odnoszącą się do języka włoskiego oraz literatury włoskiej, wzbogaconą o znajomość wybranych zagadnień z zakresu kultury i historii Włoch. Potrafi analizować i interpretować zjawiska językowe i literackie z zastosowaniem właściwej metodologii. Poprzez realizację różnych projektów indywidualnych i grupowych studia na kierunku Italianistyka umożliwiają rozwijanie kompetencji interkulturowych, kreatywności, umiejętności rozwiązywania problemów, krytycznego myślenia, interakcji, negocjacji, mediacji oraz współpracy. Wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne nabyte podczas studiów I stopnia stanowią fundament zarówno dla dalszych studiów na poziomie magisterskim, jak i przyszłej pracy badawczej. Absolwenci i absolwentki kierunku Italianistyka mogą się odnaleźć w różnorodnych dziedzinach i miejscach pracy wymagających zaawansowanej znajomości języka włoskiego oraz wysokich kompetencji interkulturowych. Mogą znaleźć zatrudnienie m.in. w międzynarodowych korporacjach, wydawnictwach, instytucjach kultury, organizacjach pozarządowych, placówkach konsularnych, liniach lotniczych, biurach turystycznych. Absolwenci i absolwentki nieobowiązkowych specjalności hispanistycznej i romanistycznej posługują się językiem włoskim w mowie i piśmie na poziomie biegłości co najmniej B2+, a w odniesieniu do tekstów o charakterze akademickim – na poziomie C1 wg ESOKJ, oraz drugim językiem romańskim (odpowiednio hiszpańskim lub francuskim) na poziomie B1 II. Mają wiedzę z zakresu językoznawstwa oraz literatury wybranych krajów dwóch obszarów językowych: włoskojęzycznego oraz, odpowiednio, hiszpańskojęzycznego lub francuskojęzycznego. Dzięki

	znajomości dwóch języków romańskich oraz dwóch różnych kontekstów językowo-kulturowych odnajdują się w różnorodnych miejscach pracy wymagających zaawansowanych kompetencji interkulturowych.
Wskazanie potrzeb społeczno-gospodarczych prowadzenia studiów.	Język włoski – z 63 milionami użytkowników natywnych – jest 21. najczęściej używanym językiem świata. Mimo iż liczba ta jest relatywnie niewielka, wieloletnie, stabilne i dobrze utrwalone kontakty handlowe pomiędzy Polską a Włochami w połączeniu z faktem, iż włoski nie należy do najczęściej nauczanych języków w Polsce sprawiają, że jego znajomość jest bardzo ceniona na polskim rynku pracy, o czym świadczy chociażby liczba ofert pracy dla osób znających ten język. Włochy są 3. partnerem handlowym Polski pod względem wartości obrotów handlowych na świecie i 2. partnerem gospodarczym Polski w Europie, przy czym warto zauważyć, że wartość wymiany handlowej między oboma krajami systematycznie rośnie. Włochy są dla Polski 5. pod względem wielkości rynkiem zbytu, zajmują też 5. miejsce wśród głównych dostawców. Również i Polska odgrywa dla Włoch znaczącą rolę w wymianie handlowej, będąc 8. najważniejszym odbiorcą włoskich towarów i 13. najistotniejszym dostawcą. W Polsce działają niemal 3 tysiące spółek, w których jednym z udziałowców jest włoska firma lub osoba fizyczna będąca obywatelem Włoch. Niemal 12% z nich ma swoją siedzibę w Dolnośląskim, z czego w samym Wrocławiu – ponad 250. Na kolejne lata prognozuje się zacieśnienie współpracy z Włochami w sektorze energetycznym, lotniczym i kosmicznym, w sektorze produkcji leków i wyrobów medycznych oraz w branży spożywczej. Również i współpraca kulturalna pomiędzy Polską a Włochami ma za sobą wieloletnią tradycję. Od dekad w stolicach obu krajów oraz w Krakowie działają instytuty kultury stanowiące skuteczne narzędzie promocji. Z Włochami związani byli wybitni polscy twórcy, np. Gustaw Herling-Grudziński, Jerzy Grotowski czy Igor Mitoraj, a liczni polscy twórcy kultury regularnie współpracują z włoskimi instytucjami kulturalnymi, zdobywając popularność i uznanie. We Włoszech regularnie rośnie liczba wydań polskiej literatury współczesnej oraz polskich prezentacji artystycznych z różnych dziedzin sztuki. Istotną rolę w popularyzacji polskiej kultury współczesnej we Włoszech odgrywają festiwale „Corso Polonia”, organizowane przez Instytut Polski w Rzymie. Również i kultura włoska cieszy się w Polsce niesłabnącą popularnością. Dzieła literatury włoskiej oraz działalność włoskich artystów z innych dziedzin sztuki weszły do

	kanonu kulturalnego nauczanego począwszy od szkoły podstawowej. Włochy – międzynarodowy lider jeżeli chodzi o liczbę obiektów ujętych na liście światowego dziedzictwa UNESCO – od dekad utrzymują wysoką pozycję wśród najpopularniejszych wśród Polaków kierunków turystycznych. Zaawansowane kompetencje w zakresie języka włoskiego oraz dobre w zakresie drugiego języka romańskiego, a także kompleksowa znajomość kultury i realiów społecznych Włoch oraz obszarów włoskojęzycznych otwierają przed osobami kończącymi studia na kierunku Italianistyka liczne możliwości dalszego rozwoju i kariery zawodowej. Są to osoby godzące szacunek dla własnej tożsamości kulturowej i językowej z postawą tolerancji i otwartości wobec różnic kulturowych oraz gotowością do podjęcia się roli mediatora międzykulturowego. Są świadome konieczności nieustannego doskonalenia własnych kompetencji, potrafią organizować pracę indywidualną oraz zespołową, a także poszukiwać kreatywnych rozwiązań problemów, jakie się przed nimi pojawiają. Monitorowanie aktywności zawodowej osób realizujących oraz kończących studia na kierunku Italianistyka, wyniki spotkań ze studentami oraz informacja zwrotna od interesariuszy zewnętrznych potwierdzają, że osoby z dyplomem licencjackim na kierunku Italianistyka są poszukiwanymi pracownikami zajmującymi się tłumaczeniami i obsługą klienta włoskojęzycznego w dużych korporacjach, instytucjach unijnych, organizacjach międzynarodowych, znajdują również zatrudnienie w branży edukacyjnej, wydawniczej, turystycznej, spedycyjnej i transportowej, a także w instytucjach kulturalnych.
Dziedzina(y) nauki, do której(ych) odnoszą się efekty uczenia się	dziedzina nauk humanistycznych
Dyscyplina(y) naukowa(e), do której(ych) odnoszą się efekty uczenia się	literaturoznawstwo, językoznawstwo

PROGRAM STUDIÓW	
Nazwa wydziału	Wydział Neofilologii
Nazwa kierunku studiów	Italianistyka
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	ogólnoakademicki
Program obowiązuje od roku akademickiego	2025/2026

1. Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych na podstawie efektów uczenia się.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Dyscyplina wiodąca (dyscyplina, w której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się)
dziedzina nauk humanistycznych	literaturoznawstwo językoznawstwo	literaturoznawstwo

2. Tabela procentowego udziału liczby punktów ECTS dla poszczególnych dyscyplin w łącznej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział liczby punktów ECTS dla poszczególnych dyscyplin w łącznej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów
dziedzina nauk humanistycznych	literaturoznawstwo językoznawstwo	51% 49%

3. Informacje ogólne o programie studiów.

Liczba semestrów	6
Liczba punktów ECTS wymagana do ukończenia studiów	180 (188 dla studentów cudzoziemców realizujących lektorat języka polskiego)
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat
Forma studiów	stacjonarne
Kod ISCED	0231
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć do wyboru	70
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	180 (188 dla studentów cudzoziemców realizujących lektorat języka polskiego)
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk społecznych (nie mniej niż 5 ECTS)	5
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć z lektoratu języka obcego nowożytnego	18
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć z lektoratu języka polskiego dla cudzoziemców na studiach w języku polskim lub studiach w języku angielskim	8
Liczba godzin, liczba punktów ECTS, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych	nie dotyczy
Łączna liczba godzin zajęć w programie studiów (z podziałem na poszczególne specjalności, jeśli dotyczy)	2029

4. Opis efektów uczenia się zdefiniowanych dla programów studiów w odniesieniu do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji na poziomach 6-7 uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4.

KIERUNEK: Italianistyka

DYSCYPLINY NAUKOWE: literaturoznawstwo (51%), językoznawstwo (49%)		
POZIOM KSZTAŁCENIA: 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji		
PROFIL KSZTAŁCENIA: ogólnoakademicki		
EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU		
Symbol efektu uczenia się dla programu studiów	Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na kierunku Italianistyka absolwent uzyska efekty uczenia się w zakresie:	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK (kody)
WIEDZA		
K_W01	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu językoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień odnoszących się do języka włoskiego; zna zajmujące się nimi szkoły badawcze	P6S_WG
K_W02	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu literaturoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień odnoszących się do literatury włoskiej; zna zajmujące się nimi szkoły badawcze	P6S_WG
K_W03	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu terminologię językoznawczą, w szczególności wykorzystywaną do opisu języka włoskiego w ujęciu synchronicznym i diachronicznym	P6S_WG
K_W04	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu terminologię literaturoznawczą, w szczególności wykorzystywaną do opisu literatury włoskiej	P6S_WG
K_W05	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu metody analizy i interpretacji różnych tekstów kultury charakterystycznych dla dorobku włoskiego obszaru językowego	P6S_WG
K_W06	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu kluczowe mechanizmy rządzące używaniem języka włoskiego; zna narzędzia i metody opisu zjawisk językowych	P6S_WG
K_W07	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu strukturę języka włoskiego oraz jego podsystemy, a także ich historyczną zmienność, w tym zna i rozumie wybrane struktury języka łacińskiego i ich związek z językiem włoskim	P6S_WG
K_W08	zna i rozumie w zaawansowanym stopniu najważniejsze zjawiska historii literatury wybranych krajów romańskiego obszaru językowego oraz wpływ na nie ważnych ośrodków życia literackiego i kulturalnego, a także ich związek z historią tych krajów	P6S_WG

K_W09	zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w odniesieniu do różnych języków lub kultur, w szczególności do języka włoskiego lub kultury Włoch, wraz z ich historycznymi, artystycznymi, społecznymi lub politycznymi uwarunkowaniami	P6S_WK
K_W10	zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego	P6S_WK
K_W11	zna i rozumie kluczowe ekonomiczne, prawne, etyczne i społeczne uwarunkowania współczesnego rynku pracy oraz zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości, w szczególności w odniesieniu do zawodów związanych z wykorzystaniem języków obcych	P6S_WK
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	wykorzystuje posiadaną wiedzę językoznawczą, w szczególności odnoszącą się do języka włoskiego, do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych	P6S_UW
K_U02	wykorzystuje posiadaną wiedzę literaturoznawczą, w szczególności odnoszącą się do literatury włoskiej, do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wyszukując, selekcjonując, analizując, oceniając, interpretując i syntetyzując informacje z różnych źródeł i za pomocą różnych metod, również z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych	P6S_UW
K_U03	formułuje pytania badawcze i analizuje problemy z zakresu wybranego obszaru językoznawstwa lub literaturoznawstwa (w szczególności odnoszące się, odpowiednio, do języka włoskiego lub do literatury włoskiej), wykorzystując właściwie dobrane metody, narzędzia i procedury badawcze wypracowane na gruncie danej dyscypliny; formułuje wnioski, opracowuje i prezentuje rezultaty przeprowadzonej pracy badawczej	P6S_UW
K_U04	komunikuje się z otoczeniem, stosując terminologię specjalistyczną z zakresu językoznawstwa lub literaturoznawstwa	P6S_UK
K_U05	stosuje w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, odwołując się do poglądów innych osób, oraz uczestniczy w debacie, przedstawiając i oceniając różne opinie i stanowiska	P6S_UK
K_U06	wykorzystując posiadaną wiedzę językoznawczą, porównuje struktury i zjawiska wybranego języka romańskiego ze strukturami i zjawiskami języka polskiego; przechodzi od struktur jednego języka do struktur drugiego	P6S_UK

K_U07	posługuje się językiem włoskim w mowie i piśmie na poziomie biegłości co najmniej B2+, a w odniesieniu do tekstów o charakterze akademickim – na poziomie C1 zgodnie z aktualnymi wytycznymi Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P6S_UK
K_U08	posługuje się drugim językiem romańskim, innym niż język włoski, w mowie i piśmie na poziomie co najmniej B1 II zgodnie z aktualnymi wytycznymi Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P6S_UK
K_U09	rozumie teksty w języku łacińskim na poziomie analogicznym do poziomu A2 zgodnie z aktualnymi wytycznymi Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P6S_UK
K_U10	planuje i organizuje pracę własną i zespołową, a w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) współpracuje z innymi członkami zespołu	P6S_UO
K_U11	samodzielnie planuje i aktywnie realizuje ustawiczny rozwój swojej wiedzy, umiejętności i kompetencji, m.in. językowych	P6S_UU
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści, a także do rozumienia i uznawania znaczenia wiedzy, w tym wiedzy eksperckiej, w rozwiązywaniu problemów	P6S_KK
K_K02	jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych w zakresie komunikacji międzyjęzykowej i międzykulturowej oraz do aktywnego działania na rzecz społeczeństwa, np. poprzez podejmowanie inicjatyw oraz współorganizowanie przedsięwzięć	P6S_KO
K_K03	jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, w tym do kierowania ścieżką swojej kariery zawodowej w odniesieniu do zawodów związanych z wykorzystaniem języków obcych	P6S_KO
K_K04	jest gotów do przestrzegania zasad etyki w działalności zawodowej oraz wymagania tego od innych, a także do odpowiedzialnego wykonywania ról zawodowych oraz do pielęgnowania dorobku i tradycji zawodów związanych z komunikacją międzyjęzykową i międzykulturową	P6S_KR

Objaśnienie symboli:

PRK – Polska Rama Kwalifikacji

P6S_WG/P7S _WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

K_W – kierunkowe efekty uczenia się w zakresie wiedzy

K_U – kierunkowe efekty uczenia się w zakresie umiejętności

K_K – kierunkowe efekty uczenia się w zakresie kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne – kolejny numer kierunkowego efektu uczenia się

5. Treści programowe.

Ip.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe	Przypisane do przedmiotu kierunkowe efekty uczenia się
1.	Językoznawstwo ogólne	1. Zakres badań językoznawczych. Podział językoznawstwa. Zarys historii badań nad językiem; 2. Znaki i kody. Język jako kod. Język naturalny a języki sztuczne. Język zwierząt. Komunikacja niewerbalna.; 3. Cechy języka naturalnego; 4. Język mówiony a język pisany. Narodziny i rozwój pisma: pismo piktograficzne, pismo ideograficzne, logogramy, pismo rebusowe, pismo sylabiczne, alfabet; 5. Odmiany języka: odmiany diatopiczne, diastratyczne, diafazyczne, diamezyczne; 6. Język włoski i różnicowanie regionalne. Język a dialekt. Podział dialektów włoskich; 7. Różnicowanie językowe świata: rodziny języków. Typologia języków: obszarowa, składniowa, morfologiczna; 8. Komunikacja językowa i funkcje języka; 9. Znaczenie w języku – semantyka. Rodzaje znaczeń. Relacje znaczeniowe. Dwuznaczność w języku: homonimia, wieloznaczność. Metafora, metonimia, synekdocha; 10. Pragmatyka językowa.	K_W01, K_W03 K_U01
2.	Gramatyka opisowa języka włoskiego – fonetyka i fonologia	1. Wprowadzenie do fonetyki: realizacja graficzna i dźwiękowa języka, fonetyka a fonologia; 2. Głoska a fonem. Fonemy i grafemy w języku włoskim; 3. Budowa aparatu mowy, proces powstawania dźwięków, rola narządów mowy; 4. Samogłoski: artykulacja, pisownia; różnice między polskim i włoskim systemem wokalicznym; 5. Artykulacja spółgłosek: warianty pozycyjne i swobodne fonemu, różnice między włoskim i polskim systemem spółgłosek; 6. Upodobnienie; 7. Dyftongi, tryftongi, rozziwy; 8. Fonetyka składniowa: elizja, odcięcie (troncamento), podwojenie fonoskładniowe (raddoppiamento sintattico); 9. Akcent w języku włoskim; 10. Sylaba: rodzaje sylab, podział wyrazów na sylaby; 11. Intonacja; 12. IPA – Międzynarodowy alfabet fonetyczny. Ćwiczenia z transkrypcji wyrazów włoskich.	K_W03, K_W06 K_U06 K_K01
3.	Gramatyka opisowa języka włoskiego – morfologia	1. Wstęp do morfologii: podstawowe pojęcia: morfem, allomorf, wyraz; 2. Analiza słotwórcza wyrazu: podstawa słotwórcza, formant słotwórczy; 3. Analiza morfologiczna wyrazu: morfemy leksykalne i morfemy gramatyczne; 4. Klasyfikacja języków naturalnych według kryterium morfologicznego; 5. Fleksja a słotwórstwo; 6. Kategorie morfologiczne w języku włoskim; 7. Odmienne części mowy: rodzajnik: formy i funkcje; użycie rodzajnika; rzeczownik w języku włoskim: rodzaj i liczba, formy nieregularne, nomi mobili, collettivi, di massa, sovrabbondanti, difettivi, promiscui; typologia przymiotników; zasady stopniowania przymiotników; zaimki wskazujące, dzierżawcze, nieokreślone, pytajne, wykrzyknikowe; zaimek osobowy: formy i funkcje; zaimki względne; czasownik: marche del verbo, modi finiti, modi non	K_W01, K_W03, K_W06 K_U06

		finiti; 8. Nieodmienne części mowy języka włoskiego: przysłówki, przysłówek, przyimek, spójnik, wyrażenia wykrzyknikowe.	
4.	Gramatyka opisowa języka włoskiego – składnia	1. Wprowadzenie do składni (podstawowe pojęcia z zakresu składni języka włoskiego, hierarchiczna struktura języka); 2. Zdanie proste: składniki zdania: soggetto, predicato, apposizione, attributo, complementi predicativi del soggetto e dell'oggetto; 3. dopełnienia i okoliczniki (complementi indiretti): di specificazione, complemento partitivo, di denominazione, di paragone, di materia, di termine, d'agente o di causa efficiente, complemento di causa, di fine o scopo, i complementi di vantaggio e svantaggio, i complementi di tempo, di luogo, di origine o provenienza, di allontanamento o separazione, di mezzo, di modo, di compagnia e di unione, di qualità (i inne); 4. Zdania współrzędnie złożone; 5. Rodzaje zdań podrzędnie złożonych: a) subordinate sostantive, subordinate attributive: proposizioni soggettive, oggettive, dichiarative, interrogative, attributive; b) subordinate complementari indirette: proposizione condizionale, periodo ipotetico, proposizione finale, causale, temporale, concessiva, comparativa, modale, strumentale, consecutiva, avversativa, limitativa.	K_W03, K_W06 K_U06
5.	Językoznawstwo włoskie	1. Norma gramatyczna a uzus: „poprawność” vs „gramatyczność” języka. Język włoski standard, neostandard i substandard; 2. Datum vs novum. Funkcje rodzajników określonych i nieokreślonych; 3. Łączniki w języku: stosowanie przyimków i spójników; 4. Ikoniczność i deiktyczność czasów gramatycznych: stosowanie czasów przeszłych w trybie oznajmującym; 5. Modalność czasownika włoskiego: stosowanie kontrastywne trybów czasownika; 6. Zmienność w szyku zdania: położenie zaimków osobowych i przysłówków; 7. Stopniowanie prawdopodobieństwa występowania zdarzeń i skutków: okresy warunkowe; 8. Analiza najczęstszych błędów językowych popełnianych przez Polaków w języku włoskim.	K_W03, K_W06 K_U06 K_K01
6.	Historia języka włoskiego	Czynnik czasowy, czyli zmienna diachroniczna; Czynnik przestrzenny, czyli zmienna diatopiczna; Czynnik stylistyczny, czyli zmienna diafazyyczna; Czynniki społeczne i kulturowe, czyli zmienna diastratyczna; Czynnik środków przekazu, czyli zmienna diamezyczna; Łacina klasyczna i ludowa; Z łaciny ludowej do języka włoskiego: samogłoski łacińskie a włoskie, przemiany spółgłoskowe, liczba rzeczowników, w tym singulare tantum, plurale tantum, zanik rodzaju nijakiego; Uproszczenie odmiany rzeczownikowej i przymiotnikowej; Rzeczowniki włoskie jako pochodne łacińskich słów w bierniku; Rzeczowniki włoskie a łacińska fleksja nierównozgłoskowa; Powstanie rodzajników określonych; Średniowieczny język wernakularny sycylijski i jego sfery wpływu; Koinè bolońsko-florencka na przełomie XIII i XIV w.; Północna koinè od końca	K_W03, K_W07 K_U05 K_K02

		XV w. Odrębność dialektu weneckiego; Galileusz i wynalezienie języka do ogłaszania praw naukowych; G.B. Vico i początki języka „filozofów” w XVIII w.; Kalki i zapożyczenia z francuskiego od drugiej połowy XVIII w.; Teorie o języku „narodowym” po zjednoczeniu Włoch: G.I. Ascoli; Dialekty czy odrębne języki? Przykłady sardyńskiego i piemonckiego.	
7.	Tłumaczenie 1	1. Tłumaczenie pisemne krótkich tekstów użytkowych (w tym prasowych) z języka włoskiego na polski lub z polskiego na włoski, którego celem jest wstępne uświadomienie, na czym polega przekład i jakie mogą być trudności z nim związane; 2. Powiązane z tłumaczeniem ćwiczenia (w tym polegające na obserwacji i analizie przekładów literackich) mające na celu: pokazanie różnych problemów tłumaczeniowych: związanych z różnicami językowymi (np. wybrane struktury gramatyczne, różnice leksykalne), związanych z różnicami kulturowymi; pokazanie możliwych sposobów rozwiązywania problemów tłumaczeniowych (strategie i techniki tłumaczeniowe); pokazanie konsekwencji nieodpowiednich/nieadekwatnych do sytuacji wyborów (błędy w przekładzie); uświadomienie konieczności uwzględnienia celu przekładu i wymagań zleceniodawcy; zapoznanie z podstawową terminologią stosowaną w przekładoznawstwie (błędy, strategie, techniki); 3. Tłumaczenie ustne (konsekwentne i a vista) krótkich tekstów użytkowych z języka włoskiego na polski lub z polskiego na włoski na poziomie podstawowym ze zwróceniem uwagi na: zrozumienie tekstu wyjściowego, mnemotechniki i poprawne oddanie treści w języku docelowym.	K_W01, K_W03 K_U01, K_U06, K_U10 K_K04, K_K02
8.	Tłumaczenie 2	1. Tłumaczenie pisemne krótkich tekstów użytkowych (w tym prasowych) z języka włoskiego na polski lub z języka polskiego na włoski, ze zwróceniem uwagi na: dobre zrozumienie tekstu wyjściowego, odpowiednie sposoby tłumaczenia na język docelowy wybranych elementów i struktur języka wyjściowego, korzystanie ze słowników, tekstów paralelnych i wiedzy ekspertów, wymóg poprawności tekstu przekładu; 2. Tłumaczenie ustne (konsekwentne) krótkich tekstów użytkowych z języka włoskiego na polski lub z polskiego na włoski ze zwróceniem uwagi na: zrozumienie tekstu wyjściowego, mnemotechniki i poprawne oddanie treści w języku docelowym.	K_W01, K_W03 K_U01, K_U06, K_U10 K_K04, K_K02
9.	Historia literatury włoskiej – od XIII do XV wieku	Prezentacja wybranych autorów, dzieł i zjawisk literatury włoskiej w ich kontekście kulturowym do wieku XV włącznie, a także elementów polskiej recepcji tej literatury. Omawiane będą między innymi następujące zagadnienia: periodyzacja literatury włoskiej; narodziny volgare i początki literatury włoskiej; poezja religijna (Cantico delle creature św. Franciszka); szkoła sycylijska; poeci-realiści; il dolce stil novo; Compiuta Donzella – twórczość pierwszej włoskiej poetki; Dante Alighieri – Boska komedia (struktura, tematyka, wybrane epizody	K_W04, K_W05, K_W08

		i aspekty arcydzieła Dantego oraz elementy jego polskiej recepcji); Francesco Petrarca –Il Canzoniere (struktura i tematyka całości, analiza wybranych utworów, porównanie z wcześniejszą liryką włoską); Giovanni Boccaccio – Dekameron (struktura i tematyka utworu, analiza wybranych nowel, porównanie „komedii ludzkiej” z „Boską komedią”); twórczość XIV- i XV-wiecznych humanistów.	
10.	Historia literatury włoskiej – od XVI do XVIII wieku	Wybrane dzieła i zjawiska literatury włoskiej w ich kontekście kulturowym. Cechy włoskiej literatury renesansowej, manierystycznej, barokowej i oświeceniowej. Elementy jej polskiej recepcji. Omawiane będą między innymi następujące zagadnienia: questione della lingua; pisarze a ośrodki władzy i kultury (Florencja, Urbino, Ferrara); wizerunek władcy w Księciu Machiavellego; La mandragola jako przykład komedii renesansowej; miłość, wojna, szaleństwo, natura, uśmiech ariostyczny w poemacie Orlando furioso Ariosta; Baldassare Castiglione, Il libro del Cortegiano (1528): idealizacja dworu książęcego w Urbino i model dworzanina a Dworzanin polski Łukasza Górnickiego (1566); bohaterskie i romansowe motywy poematu Jerozolima wyzwolona Tassa; elementy twórczości Giambattisty Marina; komedia dell’arte we włoskiej tradycji teatralnej i jej sukces w Europie (Isabella i Francesco Andreini); Arkadia i włoskie oświecenie; elementy twórczości Carla Goldoniego.	K_W04, K_W05, K_W08
11.	Historia literatury włoskiej – od XIX do XXI wieku	XIX-wieczna historia literatury: Francesco De Sanctis, Benedetto Croce; Ograniczenia poznawcze idealizmu w literaturoznawstwie; Historia literatury czy historia pojedynczych literatów?; Literatura późnego Oświecenia np. twórczości Giuseppego Pariniego; Nadworny poeta na trzech dworach: Vincenzo Monti; Nowoczesna postać twórcy: Ugo Foscolo; W rozkroku między „geniuszem chrześcijaństwa” a krytyką Restauracji: Alessandro Manzoni; Powrót racjonalizmu w nowych formach twórczych: Giacomo Leopardi; Literatura w służbie idei narodowych: Massimo d’Azeglio, Ippolito Nievo; Rozczarowanie po zjednoczeniu Włoch: proza Federica de Roberto, wiersze Giosuègo Carducciego; Od literatury rozrywkowej dla elit do weryzmu: Giovanni Verga; Różne koncepcje wychowania młodzieży: Edmondo de Amicis a Collodi; Podróżę palcem po mapie: egzotyka późnego XIX w. w literaturze popularnej Emilia Salgariego; Na przełomie wieków XIX i XX: Giovanni Pascoli, Gabriele d’Annunzio, Guido Gozzano, Luigi Pirandello; Poezja po rzezi I wojny światowej w twórczości ermetici: Eugenio Montale, Giuseppe Ungaretti, Salvatore Quasimodo; Filippo Tommaso Marinetti, futuryzm i jego recepcja poza Włochami; Neorealizm: Alba de Céspedes, Italo Calvino, Mario Soldati; Teksty piosenek autorskich w latach 60. i 70. XX w. jako forma poezji; Sukces	K_W02, K_W08 K_U02, K_U11

		zagraniczny prozy włoskiej: Italo Calvino, Umberto Eco; Tematy LGTB+ w literaturze końca XX w.; Kryminał i literatura popularna na przełomie XX i XXI w.	
12.	Historia i kultura Włoch – od starożytności do renesansu	1. Upadek Rzymskiego Cesarstwa Zachodniego – kwestia periodyzacji; 2. Spuścizna starożytnego Rzymu: kultura materialna i duchowa; 3. Wędrowki ludów germańskich i relacje rzymsko-barbarzyńskie; 4. Longobardowie i narodziny Państwa Kościelnego; 5. Karol Wielki i Święte Cesarstwo Rzymskie; 6. Panowanie arabskie na Sycylii i zjednoczenie południa przez Normanów; 7. Zakony stare i nowe, wielka reforma Kościoła Rzymskiego w XI w. i walka o inwestyturę; 8. Zmiany po roku 1000 i rozwój cywilizacji komun włoskich; 9. Święte Cesarstwo Rzymskie Narodu Niemieckiego i walka z włoskimi komunami - Ligą Lombardzką; 10. Wyprawy krzyżowe i Cesarz Fryderyk II; 11. Kryzys drugiej połowy XIV w.; 12. Od cywilizacji komunalnej do signorii: Gian Galeazzo Visconti; 13. Wawrzyniec Wspaniały i koniec „polityki równowagi”.	K_W09 K_U11
13.	Historia i kultura Włoch – od nowożytności do współczesności	1. Wojny włoskie w pierwszej połowie XVI w. i początki panowania hiszpańskiego; 2. Kontrreformacja i rozpowszechnienie się antyjudyzmu w XVI w.; 3. Schyłek hegemonii weneckiej w akwenie śródziemnym w XVII w.; 4. Galileusz i odkrycia w naukach ścisłych w XVII i XVIII w.; 5. Wojny dynastyczne w pierwszej połowie XVIII w. i ich skutki na Półwyspie Apenińskim; 6. Główne ośrodki myśli oświeceniowej w drugiej połowie XVIII w.; 7. Wojny napoleońskie i Restauracja 1814 r.; 8. Powstania niepodległościowe 1820-1821 i 1830-1831; 9. Giuseppe Mazzini i Młode Włochy; 10. Wojna sardyńsko-habsburska 1848-49 i Republika Rzymska; 11. Zjednoczenie Włoch 1859-1861; 12. Przyłączenie Wenecji i Rzymu do Królestwa Włoch do 1870 r.; 13. Włochy w epoce Umberta I (1878-1900); 14. Rozwój kapitalizmu, zmiany w strukturze społecznej i początki ruchu robotniczego pod koniec XIX w.; 15. Trzy fazy włoskich dążeń kolonialnych: spór o Tunezję i zdobycie Erytrei, wojna libijska, założenie Włoskiej Afryki Wschodniej; 16. Początki „krótkiego XX wieku” w dobie I wojny światowej; 17. „Okaleczone zwycięstwo” na tle powojennych trudności gospodarczych i rozwoju masowych ruchów społecznych i politycznych; 18. Lata rewolucyjnego napięcia i koniec ery Giolittiego; 19. Fazy i tryby utrwalenia reżimu faszystowskiego; 20. Porozumienie faszystowskiego totalitaryzmu z Watykanem; 21. Włoski udział w hiszpańskiej wojnie domowej 1936-1939; 22. Od Osi Rzym-Berlin do upadku faszyzmu 25 lipca 1943 r.; 23. Dwa oblicza okresu 1943-1945: wojna domowa, wojna wyzwolenicza; 24. Powojenne przemiany ustrojowe; 25. Chadejacja jako „siła przewodnia” w dobie zimnej wojny; 26. Neofaszyzm: próby zamachu stanu, zamachy terrorystyczne; 27. Rządy tzw. jedności narodowej w latach siedemdziesiątych, „strategia napięcia”	K_W09 K_U11

		i zagrożenie terrorystyczne Czerwonych Brygad; 28. Włoska lewica i prawica w obliczu KOR-u, Solidarności i wydarzeń z lat 80. w Polsce; 29. Akcja „czyste ręce” i załamanie się chadeckiej hegemonii w latach 90.; 30. Dwudziestolecie Berlusconiego.	
14.	Literatura włoska – lektury	Lektura i analiza utworów dawnej i współczesnej literatury włoskiej. Wybór (fragmentów) utworów reprezentujących włoską literaturę średniowieczną. Wybrane współczesne włoskie utwory literackie w polskim przekładzie. Wybór konkretnych tekstów następuje na początku semestru	K_W04, K_W05, K_W08 K_U05
15.	Konwersatorium literackie	Poznawanie twórczości wybranego autora (nurtu, zjawiska, gatunku literackiego) lub wybranych utworów literatury włoskiej. Zapoznanie się z wybranym kierunkiem badań literackich oraz wybranymi metodami analizy i terminami z zakresu literaturoznawstwa (dobór powiązany z wybranym zakresem historycznoliterackim). Przykładowe tematy: włoska literatura dziecięca; wybrane komedie Carla Goldoniego – wybrany aspekt twórczości Umberta Eco / Natalii Ginzburg / Luigi Pirandella; powieść <i>Se una notte d'inverno un viaggiatore</i> Itala Calvina; literatura sycylijska; literatura nowołacińska renesansowych Włoch; najnowsza literatura włoska. W celu zapewnienia różnorodności tematycznej i spójności całego cyklu studiów licencjackich konkretna tematyka oferowanych zajęć (w zakresie historii literatury włoskiej i teorii literatury) ustalana jest w powiązaniu z sylabusami zajęć Historia literatury włoskiej – od XIII do XV wieku (semestr 1), Historia literatury włoskiej – od XVI do XVIII wieku (semestr 2) i Historia literatury włoskiej – od XIX do XXI wieku (semestr 3) oraz Literatura włoska – lektury (semestr 1).	K_W02, K_W04, K_W08 K_U05
16.	Wiedza o Włoszech	Zapoznanie z różnorodnością krajobrazu naturalnego i kulturalnego Włoch. Omówienie spuścizny historyczno-artystycznej, zwłaszcza w zakresie architektury i urbanistyki. Przedstawienie wybranych krain geograficznych i miast Włoch pod względem ich obecności w literaturze włoskiej, głównie XIX i XX w.	K_W09 K_U02, K_U05, K_U10
17.	Seminarium licencjackie 1	Proponowane seminaria mogą dotyczyć takich dziedzin jak historia literatury włoskiej, historia i kultura Włoch, komparatystyka, językoznawstwo. Ramy tematyczne seminarium określa prowadzący, a uszczegółowione tematy rozpraw formułowane są w uzgodnieniu z uczestnikami zajęć przed zakończeniem pierwszego semestru. Podczas Seminarium 1 realizowane są następujące treści: - struktura pracy licencjackiej, zasady cytowania, bibliografia i etyka badań naukowych; - podstawy metodologii badań – dobór odpowiedniego podejścia i narzędzi	<u>Seminarium językoznawcze:</u> K_W01, K_W03, K_W06, K_W10 K_U01, K_U03, K_U04, K_U05 <u>Seminarium literaturoznawcze:</u> K_W02, K_W04, K_W05, K_W10 K_U02, K_U03, K_U04, K_U05

		badawczych; - przegląd literatury przedmiotu i gromadzenie materiału badawczego; - formułowanie problemu badawczego i hipotez; - opracowanie konspektu i napisanie pierwszych fragmentów pracy (np. wstępu, rozdziałów teoretycznych).	
18.	Seminarium licencjackie 2	Rozwijanie części analitycznej pracy – analiza zebranego materiału badawczego. Konsultacje dotyczące argumentacji i zastosowania metodologii. Redakcja i korekta tekstu – poprawność językowa, formatowanie, zgodność z zasadami pracy naukowej. Przygotowanie do egzaminu dyplomowego – omówienie struktury prezentacji i przebiegu dyskusji nad pracą dyplomową, analiza możliwych pytań sprawdzających wiedzę i umiejętności z zakresu studiowanego kierunku.	<u>Seminarium językoznawcze:</u> K_W01, K_W03, K_W06 K_U01, K_U03, K_U05, K_U07, K_U10, K_U11 K_K01, K_K04 <u>Seminarium literaturoznawcze:</u> K_W02, K_W04, K_W05 K_U02, K_U03, K_U05, K_U07, K_U10, K_U11 K_K01, K_K04
19.	Praktyczna nauka języka włoskiego 1	Treści zgodne z wymogami dla poziomu biegłości językowej A1+, realizowane w oparciu o teksty, których gatunek i długość są typowe dla tego poziomu, przy zastosowaniu środków językowych właściwych dla tego poziomu, w roli komunikacyjnej typowej dla użytkownika o biegłości językowej na tym poziomie (katalog funkcjonalno-pojęciowy, katalog tematyczny, katalog zagadnień gramatycznych, a także zestawienie ról komunikacyjnych – właściwe dla poziomu A1+ na podstawie ESOKJ). <u>Treści leksykalne:</u> przywitania/pożegnania, przedstawianie siebie i innych, narodowości; czynności dnia codziennego opisywane w czasie teraźniejszym i przeszłym: rutynowe czynności, obowiązki domowe; podawanie godziny, daty, momentu dnia; pytanie o cenę; wyrażanie opinii, formułowanie zaproszeń i ich akceptowanie lub odrzucanie; czas wolny: zainteresowania, rozrywka; rodzina; wygląd fizyczny i cechy charakteru; zakupy: artykuły spożywcze, ubrania, akcesoria, typy sklepów; w restauracji, rodzaje posiłków, przyzwyczajenia żywieniowe. <u>Treści gramatyczne:</u> rodzajnik określony i nieokreślony; rzeczownik; odmiana czasowników w czasie teraźniejszym i przeszłym dokonanym trybu oznajmującego; przymiotnik: uzgadnianie i miejsce w zdaniu; przymiotki proste i ściągnięte; zaimki osobowe w funkcji podmiotu, dopełnienia bliższego i dalszego, zaimki akcentowane; zaimki przymiotne dzierżawcze i wskazujące, zaimki przymiotne pytające; liczebniki główne i porządkowe; wyrażanie przyczyny/celu; czas przeszły dokonany (passato prossimo);	K_U07, K_U10, K_U11 K_K02
20.	Praktyczna nauka języka włoskiego 2	Treści zgodne z wymogami dla poziomu biegłości językowej A2+, realizowane w oparciu o teksty, których gatunek i długość są typowe dla tego poziomu, przy zastosowaniu środków językowych właściwych dla tego poziomu, w roli komunikacyjnej typowej dla użytkownika o biegłości językowej na tym poziomie	K_U07, K_U10, K_U11 K_K02

		(katalog funkcjonalno-pojęciowy, katalog tematyczny, katalog zagadnień gramatycznych, a także zestawienie ról komunikacyjnych – właściwe dla poziomu A2+ na podstawie ESOKJ). <u>Treści leksykalne:</u> opis mieszkania, umeblowanie, problemy związane z dzieleniem lub wynajmowaniem mieszkania; technologia i jej wpływ na życie codzienne; emocje i zarządzanie nimi, sposoby dbania o zdrowie i dobre samopoczucie, choroby i niedyspozycje, lekarstwa; sposób na długowieczność na przykładzie mieszkańców Sardynii; udzielanie rad i wskazówek; podróżowanie: jak zmieniło się na przestrzeni dziejów i z jakich form obecnie można korzystać (np. bed@learn), dekalog podróżnika; rozrywki kulturalne: kino, teatr, koncerty, książka; reklamacje; pokolenie X, Y, Z: rodziny wielopokoleniowe, różnice między pokoleniami; życie osobiste i społeczne. <u>Treści gramatyczne:</u> czas przeszły niedokonany (imperfetto); formy nieosobowe; tryb rozkazujący: formy jednosylabowe, zaimki dopełnienia bliższego i dalszego oraz zwrotne; tryb przypuszczający; tryb łączący (congiuntivo presente e passato); czas zaprzeczony (trapassato prossimo); czas przyszły (futuro semplice e anteriore) partykula zaimkowa ne, ci; dopełnienie celownikowe; pytania (różne typy zdań pytających, zaimki pytajne); zaimki względne; przysłówki wyrażające ilość oraz częstotliwość; stopniowanie przymiotników i przysłówków, formy nieregularne, zdania porównawcze z przymiotnikami; spójniki.	
21.	Praktyczna nauka języka włoskiego 3	Treści zgodne z wymogami dla poziomu biegłości językowej B1, realizowane w oparciu o teksty, których gatunek i długość są typowe dla tego poziomu, przy zastosowaniu środków językowych właściwych dla tego poziomu, w roli komunikacyjnej typowej dla użytkownika o biegłości językowej na tym poziomie (katalog funkcjonalno-pojęciowy, katalog tematyczny, katalog zagadnień gramatycznych, a także zestawienie ról komunikacyjnych – właściwe dla poziomu B1 na podstawie ESOKJ): ćwiczenie kompetencji receptywnych; rozwijanie kompetencji produktywnych w zakresie tekstów mówionych i pisanych (np. indywidualne lub grupowe pisanie bajki/baśni); nauka struktur gramatycznych języka włoskiego. <u>Treści leksykalne:</u> plany na przyszłość: określanie celów osobistych i zawodowych, zawody przyszłości, ogłoszenia o pracę, rozmowa kwalifikacyjna – wymagania, list motywacyjny; język i dialekty, zależność między kulturą a językiem, zmiany zachodzące w języku, propagowanie kraju, miasta, wydarzenia; życie na wsi a w mieście: zyski i straty, wyzwania, infrastruktura; EATALY, kultura gastronomiczna Włoch, made in Italy, zrównoważone zakupy, odpowiedzialność konsumencka, fair trade; turystyka: oferta, korzyści,	K_U07, K_U10, K_U11 K_K02

		zagrożenia, przepełnienie przedpandemiczne a późniejsza izolacja, ochrona zabytków. <u>Treści gramatyczne:</u> strona bierna: zasady tworzenia i funkcje użycia strony biernej z czasownikami andare, venire; czas przeszły passato remoto; przyszłość w przeszłości condizionale composto; zgodność czasów w trybie oznajmującym; tryb congiuntivo (imperfetto e trapassato); okresy warunkowe; formy bezokolicznikowe; conoscere i sapere w czasach imperfetto i passato prossimo; wyrażenia przysłówkowe; składnia stare per + bezokolicznik.	
22.	Praktyczna nauka języka włoskiego 4	Treści zgodne z wymogami dla poziomu biegłości językowej B1+/B2, realizowane w oparciu o teksty, których gatunek i długość są typowe dla tego poziomu, przy zastosowaniu środków językowych właściwych dla tego poziomu, w roli komunikacyjnej typowej dla użytkownika o biegłości językowej na tym poziomie (katalog funkcjonalno-pojęciowy, katalog tematyczny, katalog zagadnień gramatycznych, a także zestawienie ról komunikacyjnych – właściwe dla poziomu B1+/B2 na podstawie ESOKJ): ćwiczenie kompetencji receptywnej rozumienia ze słuchu; rozwijanie kompetencji produktywnej – mówienie w języku włoskim; pisanie kreatywne: operowanie osią czasu (flashback, flashforward), operowanie składnią prostą w celu skupienia uwagi czytelnika modelowego, sugestywne opisywanie postaci (show, don't tell), mowa zależna, niezależna i pozornie zależna, budowa realistycznych dialogów na rejestrach zgodnych z funkcją lub przymiotami postaci, typologia antagonistów. <u>Treści leksykalne:</u> ekologia: oszczędzanie energii, żywność bio, moda low cost, segregowanie odpadów, zmiany klimatyczne; dziedzictwo kulturowe Włoch: zabytki, nagrody Nobla, FAI, ochrona dziedzictwa narodowego; rodzina: nowe typy rodzin, związki partnerskie, związki cywilne, rola ojca i matki, urlop macierzyński a tacierzyński, stereotypy i uprzedzenia rasowe; mass media: social media i ich wpływ na życie, programy telewizyjne, obraz kobiety w telewizji włoskiej, inne środki przekazu; przyzwyczajenia i zwyczaje: zrównoważona konsumpcja, fast food a tradycyjna kuchnia włoska, konsumpcjonizm. <u>Treści gramatyczne:</u> użycie czasów przeszłych, funkcja i użycie czasowników modalnych; congiuntivo vs. indicativo; peryfrazy czasownikowe wyrażające zamiar wykonania czynności, jej początek, trwanie, zakończenie, powtórzenie i rezultat; zdania bezosobowe i ich orzeczenie; fleksja imienna: zaimki osobowe, czasowniki zmieniające znaczenie w zależności od towarzyszącego im zaimka; funkcja i znaczenie far fare a lasciar fare; bezokolicznik infinito presente e passato; sposoby wyrażania nakazu/zakazu; przyimki i wyrażenia przyimkowe; wyrażenia czasownikowe i werbalne konstrukcje peryfrastyczne.	K_U05, K_U07, K_U10, K_U11 K_K02

23.	Praktyczna nauka języka włoskiego 5	Treści zgodne z wymogami dla poziomu B2 biegłości językowej, realizowane w oparciu o teksty, których gatunek i długość są typowe dla poziomu B2, przy zastosowaniu środków językowych właściwych dla tego poziomu, w roli komunikacyjnej typowej dla użytkownika o biegłości językowej na poziomie B2 (katalog funkcjonalno-pojęciowy, katalog tematyczny, a także zestawienie ról komunikacyjnych - właściwe dla tego poziomu na podstawie ESOKJ): ćwiczenie kompetencji receptywnej rozumienia ze słuchu; rozwijanie kompetencji produktywnej – mówienie w języku włoskim; rozwijanie kompetencji produktywnej – pisanie akademickie (przymiotniki opisowe wzg. wartościujące, interpunkcja w składni złożonej, poszerzenie kierunkowych zasobów leksykalnych, systemy notowania bibliograficznego i wyodrębnienia cytatów, rzetelność w cytowaniu); praca z tekstem prasowym: rozumienie tekstu pisanego; doskonalenie znajomości leksyki, gramatyki i składni. <u>Treści leksykalne:</u> tożsamość narodowa a tożsamość regionalna, Włosi w świetle badań i stereotypów, kampanie społeczne; postaci malarzy i rzeźbiarzy, obraz włoskiej prowincji, przekrój osobowości, zaburzenia psychiczne i dysfunkcje; zjawiska językowe, zmiany zachodzące w j. włoskim, żargon młodzieżowy, charakterystyki niektórych dialektów; ekonomia i praca: rynek pracy, typy umów, freelancerzy, prekariat, mobbing, migracja zawodowa, uzależnienie od technologii; idiomy i przysłowia. <u>Treści gramatyczne:</u> różnice znaczeniowe związane z szykiem wyrazów w zdaniu; zaimki: funkcje i zastosowanie – powtórzenie; mowa zależna; forma esplicita e implicita; zgodność czasów trybu congiuntivo; tryb warunkowy w zwrotach grzecznościowych; czasowniki o znaczeniu zmieniającym się w zależności od użycia trybu oznajmującego lub łączącego; zgodność trybów i czasów; werbalne konstrukcje peryfrastyczne.	K_U05, K_U07, K_U10, K_U11
24.	Praktyczna nauka języka włoskiego 6	Treści zgodne z wymogami dla poziomu B2+/C1 biegłości językowej, realizowane w oparciu o teksty, których gatunek i długość są typowe dla tego poziomu, przy zastosowaniu środków językowych właściwych dla tego poziomu, w roli komunikacyjnej typowej dla użytkownika o biegłości językowej na tym poziomie (katalog funkcjonalno-pojęciowy, katalog tematyczny, a także zestawienie ról komunikacyjnych – właściwe dla poziomu B2+/C1 na podstawie ESOKJ): ćwiczenie kompetencji receptywnej rozumienia ze słuchu; rozwijanie kompetencji produktywnej – mówienie w języku włoskim; praca z tekstem literackim: rozumienie, analiza i interpretacja tekstu pisanego (przykładowe treści programowe: fabuła i sjużet; opis fizyczny postaci, jawny i w podtekstach; metafory, metonimie, hiperbole; przekształcenie składni poetyckiej na prozę; jednostki czasu, miejsca i akcji).	K_U05, K_U07, K_U10 K_K01

		<u>Treści leksykalne:</u> regulacje prawne, konkursy państwowe; rozporządzenia; zjednoczenie Włoch - zyski i straty, rozłam między północą a południem, partie rządzące i ich program; dylematy moralne, konflikty międzypokoleniowe, błędy wychowawcze, siła przyjaźni; walka z rasizmem, faszyzm, emigranci we Włoszech, wielokulturowość, cywilna służba wojskowa; zwroty idiomatyczne. <u>Przykładowe zagadnienia gramatyczne:</u> zgodność trybów i czasów - doskonalenie; sposoby wyrażania bezosobowości w j. włoskim; różnice związane ze zmianą szyku wyrazów w zdaniu; mowa zależna i niezależna; zdania w powtórzonym okolicznikiem miejsca; werbalne konstrukcje peryfrastyczne; słowotwórstwo.	
25.	Język łaciński 1	1. Informacje wstępne: alfabet i cyfry rzymskie; język łaciński wśród języków indoeuropejskich (łacina a języki romańskie); zarys historii języka łacińskiego (w tym łacina w świecie współczesnym); 2. Fonetyka łacińska (wymowa tradycyjna a restytuowana, iloczas, akcent); podstawowe wiadomości gramatyczne; 3. Część gramatyczno-leksykalna: Deklinacja I (porównanie z włoskimi rzeczownikami typu capra); odmiana czasownika „być” (sum, esse, fui); imiona łacińskie, łacińskie nazwy krajów, miast i rzek europejskich (na wybranych przykładach); część kulturowa: zabytki starożytne w znanych miastach Europy; 4. Część gramatyczno-leksykalna: Koniugacje I-IV w indicatiwie i imperatiwie praesentis activi; składnia prostego zdania łacińskiego (orzeczenie czasownikowe i imienne); słowniki łacińskie; część kulturowa: drogi rzymskie; 5. Część gramatyczno-leksykalna: Deklinacja II (porównanie z włoskimi rzeczownikami typu muro i membro); przymiotniki deklinacji I i II; część kulturowa: przykłady architektury i sztuki pompejańskiej; 6. Część gramatyczno-leksykalna: Przyimki; łacińskie słowotwórstwo – czasowniki złożone typu transportare, circumvadere; część kulturowa: podróżowanie w starożytności; 7. Część gramatyczno-leksykalna: Składnia ACI; część kulturowa: przykłady mitów rzymskich w literaturze, sztuce i filmie (np. Eneas i Dydon; powstanie Rzymu; porwanie Sabine); 8. Część gramatyczno-leksykalna: Zaimki osobowe, dzierżawcze; część kulturowa: przykłady mitów greckich w literaturze, sztuce i filmie (np. o Europie, o Dedalu i Ikarze, o Prometeuszu). Każda powyższa jednostka realizuje też treści: łacina żywa – przykłady wyrazów, zwrotów i wyrażeń łacińskich używanych w języku polskim; polskie i romańskie kontynuanty języka łacińskiego; łacińskie przysłowia i sentencje.	K_W07 K_U09, K_U10, K_U11
26.	Język łaciński 2	1. Część gramatyczno-leksykalna: Indicativus imperfecti activi; część kulturowa: mity związane z Minervą, legenda o Atlantydzie; 2. Część gramatyczno-leksykalna: Indicativus futuri I activi; część kulturowa: starożytne	K_W07 K_U09, K_U10, K_U11

		wyroczenie; 3. Część gramatyczno-leksykalna: Composita z czasownikiem „być” (sum, esse, fui); część kulturowa: bogowie greccy i rzymscy w literaturze, sztuce i filmie; 4. Część gramatyczno-leksykalna: Deklinacja III – wprowadzenie (porównanie z włoskimi rzeczownikami typu pane); łacińska onomastyka naukowa; część kulturowa: obecność łaciny w literaturze pięknej i naukowej do czasów oświecenia; 5. Część gramatyczno-leksykalna: Deklinacja III odmiana spółgłoskowa, samogłoskowa; gramatyki łacińskie; część kulturowa: zwierzęta w świecie starożytnym; 6. Część gramatyczno-leksykalna: Deklinacja III odmiana mieszana; część kulturowa: kuchnia rzymska (przykładowe przepisy jako proste teksty oryginalne – Katon, Apicjusz); 7. Część gramatyczno-leksykalna: Przymiotnik III deklinacji; łacińskie słowotwórstwo – rzeczowniki odczasownikowe typu lector, lectio; część kulturowa: sport w świecie starożytnym (olimpiady). Każda powyższa jednostka realizuje też treści: łacina żywa – przykłady wyrazów, zwrotów i wyrażeń łacińskich używanych w języku polskim; polskie i romańskie kontynuanty języka łacińskiego; łacińskie przysłowia i sentencje.	
27.	Język łaciński 3	1. Część gramatyczno-leksykalna: Participium praesentis activi – odmiana i sposoby przekładu na język polski; łacińskopochodne nazwy wykonawców czynności typu „amant”, „kontrahent”; część kulturowa: higiena i dbanie o zdrowie – terminy rzymskie; 2. Część gramatyczno-leksykalna: Składnia Dativus possessivus i inne sposoby wyrażania posiadania; część kulturowa: antyk w kinie (na wybranych przykładach); 3. Część gramatyczno-leksykalna: Zaimek is, ea, id; idem, eadem, idem; część kulturowa: greckie i rzymskie uczty; 4. Część gramatyczno-leksykalna: Zaimek względny qui, quae, quod; Zaimki wskazujące hic, haec, hoc; ille, illa, illud; łacińskie zaimki a włoskie rodzajniki; część kulturowa: gladiatorzy i igrzyska (przykłady inskrypcji pompejańskich); 5. Część gramatyczno-leksykalna: Deklinacja IV; rzeczownik domus (zróżnicowanie leksykalne łaciny literackiej i ludowej na przykładach rzeczowników typu: domus, casa, mansio); część kulturowa: architektura starożytnego Rzymu i rzymskiej willi; 6. Część gramatyczno-leksykalna: Deklinacja V; rzeczownik dies (łacińskie i włoskie nazwy dni); część kulturowa: republika rzymska (res publica Romana); 7. Część gramatyczno-leksykalna: Liczebniki łacińskie (łacińskie i włoskie nazwy miesięcy); część kulturowa: kalendarz rzymski i współczesny. Każda powyższa jednostka realizuje też treści: łacina żywa – przykłady wyrazów, zwrotów i wyrażeń łacińskich używanych w języku polskim; polskie i romańskie kontynuanty języka łacińskiego; łacińskie przysłowia i sentencje.	K_W07 K_U09, K_U10, K_U11

28.	Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A1	Odpowiednie dla poziomu językowego A1 wg wymagań ESOKJ	K_U08, K_U10, K_U11
29.	Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A2	Odpowiednie dla poziomu językowego A2 wg wymagań ESOKJ	K_U08, K_U10, K_U11
30.	Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B1 I	Odpowiednie dla poziomu językowego B1 I wg wymagań ESOKJ	K_W09 K_U08, K_U10, K_U11
31.	Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B1 II	Odpowiednie dla poziomu językowego B1 II wg wymagań ESOKJ	K_W09 K_U08, K_U10, K_U11
32.	Podstawy przedsiębiorczości w zawodach językowych	Klasyfikacja zawodów i specjalności a zawody językowe. Polska klasyfikacja działalności a działalność w zakresie usług językowych. Zakładanie działalności gospodarczej związanej z usługami językowymi. Wybrane zagadnienia reklamy, promocji i pozyskiwania klientów. Wybrane zagadnienia rozwoju działalności w zakresie usług językowych. Pozyskiwanie dodatkowych źródeł finansowania: granty, dotacje i kredyty dla przedsiębiorców.	K_W11 K_K02, K_K03
33.	Wprowadzenie do przedsiębiorczości – komunikacja międzyjęzykowa	1. Omówienie wybranych pozycji polskiego prawodawstwa z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce regulujących np.: - zasady prowadzenia działalności gospodarczej rejestrowanej i nierejestrowanej; formy prawne podmiotów gospodarczych w gospodarce krajowej; rodzaj i formy własności; zasady tworzenia nazw podmiotów gospodarczych i kwestie własności intelektualnej; - zasady prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce przez przedsiębiorców zagranicznych; - usługi transgraniczne; - zatrudnianie pracowników i umowy cywilnoprawne; ubezpieczenia i podatki. 2. Przykładowe profile zawodowe i usługi związane z komunikacją międzyjęzykową i międzykulturową – studium przypadków: - tworzenie tekstów w językach romańskich; - tłumaczenie między językiem polskim a językami romańskimi; - nauczanie języków romańskich. 3. Wybrane aspekty przedsiębiorczości i rozwój kompetencji przedsiębiorczych: - wprowadzenie do zakładania własnej firmy, kreowanie marki firmy i produktów; - budowanie postaw przedsiębiorczych, umiejętność kierowania zespołem i pracy w zespole (kompetencje interpersonalne), proces rekrutacyjny, stres w pracy. 4. Wybrane problemy związane z otoczeniem biznesu: wolontariat, stowarzyszenia i organizacje pozarządowe związane z komunikacją międzyjęzykową i międzykulturową.	K_W11 K_K02, K_K03

34.	Przedmiot językoznawczy do wyboru	Przedmioty językoznawcze do wyboru służą pogłębieniu przez studentów wiedzy o interesujących ich wybranych aspektach językoznawstwa teoretycznego (np. opisowego, porównawczego) lub stosowanego (np. przekładoznawstwa, glottodydaktyki), a także doskonaleniu umiejętności rozwijanych na przedmiotach kierunkowych.	K_W01/K_W09 K_U01/K_U05/K_U06 K_U10
35.	Przedmiot literaturoznawczy do wyboru	Przedmioty literaturoznawcze do wyboru służą pogłębieniu przez studentów wiedzy o interesujących ich wybranych aspektach literaturoznawstwa (np. teorii literatury, metodologii badań literackich, historii literatury, komparatystyki), a także doskonaleniu umiejętności rozwijanych na przedmiotach kierunkowych.	K_W02/K_W08/K_W09 K_U02/K_U05 K_U10
36.	Przedmiot do wyboru z dziedziny nauk społecznych	Przedmiot do wyboru z dziedziny nauk społecznych służy uzupełnieniu kształcenia humanistycznego o wybrane elementy wiedzy dotyczącej społeczeństwa oraz działań jednostki jako części grupy ujmowanych z różnych perspektyw.	K_W09/K_W10 K_K01

Treści programowe przedmiotów realizowanych w ramach specjalności hispanistycznej

Ip.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe	Przypisane do przedmiotu kierunkowe efekty uczenia się
1.	Hiszpańska droga do demokracji	Ewolucja i powolny rozkład systemu frankistowskiego; Śmierć generała Franco i przemiany demokratyczne; Migracje: emigracja i tzw. éxodo rural, odbicie obu zjawisk w kulturze; Migracje: imigracja, postać imigranta w kulturze hiszpańskiej; Nacjonalizmy, regionalizmy i dążenia niepodległościowe: Katalonia: korzenie, podstawy prawne, założyciele i najważniejsze postaci, stan aktualny i nurt kulturalny; Nacjonalizmy, regionalizmy i dążenia niepodległościowe: Galicja: korzenie, podstawy prawne, założyciele i najważniejsze postaci, stan aktualny i nurt kulturalny; Nacjonalizmy, regionalizmy i dążenia niepodległościowe: Kraj Basków: korzenie, podstawy prawne, założyciele i najważniejsze postaci, stan aktualny, problem terroryzmu i nurt kulturalny; Rynek pracy w Hiszpanii i jego przemiany w XX i XXI wieku; Turystyka i jej rola dla hiszpańskiej gospodarki. Ewolucja oferty turystycznej; Rola kobiety w hiszpańskim społeczeństwie: od czasów frankistowskich po parytet i ruchy feministyczne; Religia: związki Państwa i Kościoła, podstawy prawne, Opus Dei, punkty zapalne; Transgresja: od cenzury polityczno-obyczajowej czasów frankizmu po madrycką Movidę; Boom budowlany: spekulacyjna bańka rynku nieruchomości i jej konsekwencje; Teksty kultury jako zwierciadło procesu transformacji demokratycznej i okresu demokracji.	K_W09 K_U05, K_U10

2.	Hiszpańska leksyka: synonimy, antonimy, kolokacje	Szeroki zakres zadań poświęconych funkcjonowaniu jednostek leksykalnych w szerszym kontekście, w szczególności koncentrujących się na zjawiskach: homonimii; polisemii; synonimii; antonimii; gradacji semantycznej; kolokacjach; eufemizmach; wykrzyknikach i onomatopejach; peryfrazach; barbaryzmach; mechanizmach słowotwórczym; wariantach regionalnym i stylistycznych hiszpańszczyzny.	K_W01 K_U05, K_U10
3.	Kobiety i kobiecość w hiszpańskiej literaturze XX i XXI wieku	Literatura kobiet/literatura kobieca/literatura feministyczna – próby definicji; płeć biologiczna a płeć kulturowa; obyczajowość i relacje damsko-męskie w Hiszpanii po wojnie domowej: Usos amorosos de la postguerra española Carmen Martín Gaité; postacie „chicas raras”: Entre visillos Carmen Martín Gaité, Nada Carmen Laforet; tremendyzm w perspektywie kobiecej: proza Any Maríi Matute; doświadczenie kobiece jako „malestar”, wpływ dyktatury frankistowskiej na kształt literatury autorstwa kobiet; proza kobiet po 1975 r.: Carme Riera, Esther Tusquets, Rosa Montero, Marina Mayoral, Soledad Puértolas, Almudena Grandes, Lucía Etxebarria, Dulce Chacón; literatura zaangażowana: Marta Sanz, Cristina Morales, Elizabeth Duval.	K_W02, K_W09 K_U02, K_U10
4.	Regiony autonomiczne Hiszpanii	Podział administracyjny Hiszpanii. Uwarunkowania historyczne oraz obecna sytuacja polityczna, ekonomiczna i społeczna kraju. Kultura siedemnastu wspólnot autonomicznych Hiszpanii: sztuka, muzyka, architektura, tradycje, święta, instytucje kulturalne, dialekty i języki. Literatura regionów autonomicznych Hiszpanii. Regiony autonomiczne Hiszpanii w literaturze.	K_W09 K_U05, K_U10
5.	Sztuka hiszpańska	1. Zarys historii sztuki w Hiszpanii: od prehistorii do 1975 roku. 2. Rola sztuki hiszpańskiej w kształtowaniu kultury europejskiej, latynoamerykańskiej i światowej. 3. Sztuka hiszpańska w literaturze. 4. Literatura w sztuce hiszpańskiej.	K_W09 K_U02, K_U10
6.	Współczesna powieść hiszpańska (1939-2020)	1. Powieść hiszpańska w latach 40-tych XX stulecia. Tremendismo (Camilo José Cela). 2. Powieść hiszpańska w latach 50-tych XX stulecia. Novela social (Camilo José Cela, Rafael Sánchez Ferlosio). 3. Powieść eksperymentalna w latach 60-tych XX stulecia (Luis-Martín Santos, Juan Goytisolo, Juan Marsé). 4. Twórczość prozatorska Miguela Delibes. 5. Proza emigracyjna (Francisco Ayala, Ramón J. Sender). 6. Powieść postmodernistyczna (Eduardo Mendoza). 7. Powieści o wojnie domowej (Javier Cercas, Julio Llamazares, Almudena Gandes). 8. Powieść kryminalna (Antonio Muñoz Molina, Manuel Vázquez Montalbán). 9. Powieść autoreferencyjna (Enrique Vila-Matas, Juan José Millás). 10. Twórczość prozatorska Javiera Marías. 11. Powieści kobiece (Rosa Montero, Ana María Matute, Carmen Martín Gaité, Soledad Puértolas, Lucía Etxebarria). 12. Powieści historyczne (Álvaro Pombo, Miguel Delibes, Arturo Pérez Reverte, Gonzalo Torrente Ballester). 13. Powieść hiszpańskiego kryzysu ekonomicznego (Marta	K_W08 K_U02, K_U05, K_U10

		Sanz, Isaac Rosa, Rafael Chirbes). 14. Proza poetycka i esej literacki (Vicente Luis Mora, Pabro Garcia Casado, Sergio del Molino).	
7.	Wstęp do literatury hispanoamerykańskiej: proza najnowsza	Na zajęciach zostaną omówione wskazane w liście lektur książki. W omówieniu lektur nacisk położony będzie na grupowe analizy wybranych przez prowadzącego fragmentów oraz na kontekstualizację (historyczną i literacką) czytanych książek. W związku z omawianymi na zajęciach powieściami i opowiadaniem poruszona zostanie następująca problematyka: 1. Oblicza grozy w nowej literaturze hispanoamerykańskiej — jej literackie źródła i problematyka historyczno-społeczna, którą porusza. 2. Różnorodne formy literackiego zapisu doświadczenia dyktatury i przemian ustrojowych. 3. Literacka refleksja nad przemianami politycznymi i społecznymi ostatnich dekad w Ameryce Łacińskiej. 4. Główne tematy nowej prozy hispanoamerykańskiej: m. in. historia, pamięć, przemoc, realia życia we współczesnych krajach latynoamerykańskich. 5. Nowe formy opowiadania o rzeczywistości latynoamerykańskiej.	K_W08 K_U02, K_U10
8.	Zarys historii literatury hiszpańskiej – od średniowiecza do baroku	Literatura hiszpańska na przestrzeni dziejów, od średniowiecza do baroku: twórcy i ich status społeczny, kręgi odbiorców, obieg i środki przekazu dzieł, gatunki literackie, prądy literackie i doktryny estetyczne w kontekście genezy, struktury i recepcji wybranych utworów należących do kanonu literatury hiszpańskiej, odpowiednio: 1. Historiografia średniowieczna. Mit założycielski Hiszpanii. El rey don Rodrigo y la destrucción de España. 2. Przekaz ustny literatury. Poezja ludowa. Jarcha. Cantiga de amigo. Villancico. 3. Przekaz ustny literatury. Hiszpańska epika rycerska. Cantar de gesta. Pieśń o Cydzie / Poema de Mio Cid. 4. Przekaz ustny literatury. Poezja ludowa. Romancero. 5. Literatura hiszpańska wieków XIII i XIV: Gonzalo de Berceo, Alfons X Mądry, don Juan Manuel. Kodeksy średniowieczne. 6. Literatura hiszpańska wieku XV: liryka dworska i Coplas a la muerte de su padre Jorge Manrique. La Celestina (1499). Druk i literatura. 7. Renesans i barok. Renesansowe dialogi braci Valdés, Lazarillo de Tormes i jego barokowi naśladowcy. Książka drukowana. 8. Renesans i barok: liryka hiszpańska Złotych Wieków od Garcilaso de la Vega po Luisa de Góngora i Francisco de Quevedo. 9. Mistycy hiszpańscy XVI wieku: św. Teresa z Avila i św. Jan od Krzyża. 10. Renesans i barok. Miguel de Cervantes: życie i twórczość. Gatunki prozy hiszpańskiej Złotego Wieku. Książka drukowana. 11. Teatr hiszpański Złotego Wieku: Cervantes i Lope de Vega. 12. Teatr hiszpański Złotego Wieku: Lope de Vega i Tirso de Molina. 13. Teatr hiszpański Złotego Wieku: Pedro Calderón de la Barca. 14. Barok jezuicki. Pisma estetyczne i moralizatorskie Baltasara Graciána S.J.	K_W02 K_U02, K_U05, K_U10
9.	Zarys literatury hiszpańskiej – od	Literatura hiszpańska na przestrzeni dziejów, od XVIII wieku do 1936 roku: twórcy i ich status społeczny, kręgi odbiorców, obieg i środki przekazu dzieł,	K_W02 K_U02, K_U05, K_U10

	oświecenia do 1936 roku	gatunki literackie, prądy literackie i doktryny estetyczne w kontekście genezy, struktury i recepcji wybranych utworów należących do kanonu literatury hiszpańskiej, odpowiednio: 1.Wiek XVIII: charakterystyka hiszpańskiego oświecenia. 2.Wiek XIX: charakterystyka hiszpańskiego romantyzmu. Hiszpańscy romantycy: Espronceda, Larra, Hartzenbusch, García Gutiérrez, Zorrilla. 3.Drugie pokolenie romantyków (Gustavo Adolfo Bécquer, Rosalía de Castro). 4. Kostumbryzm i początki realizmu, twórczość Pedra Antonia de Alarcona. 5. Hiszpański realizm: Benito Pérez Galdós, Juan Valera. 6. Hiszpański naturalizm: Clarín, Emilia Pardo Bazán. 7. Początek kultury rozkwitu: La Edad de Plata. Pokolenie 1898. 8. Twórczość pisarska i filozoficzna Miguela de Unamuno. 9. Poezja Antonia Machado. 10. Hiszpański modernizm. Działalność teatralna Ramóna Marii del Valle-Inclána. 11. Pokolenie 1914: Juan Ramón Jiménez i José Ortega y Gasset. 12. Hiszpańska awangarda. 13. Poeci pokolenia 1927. 14. Federico García Lorca: narodziny legendy. 15. Twórczość poetycka i dramaturgiczna Federica Garcíi Lorki.	
10.	Zróznicowanie językowe obszaru hiszpańskojęzycznego	1. Język, dialekt, gwara, narzecze, odmiana – próba definicji. 2. Sytuacja językowa na Półwyspie Iberyjskim na przestrzeni wieków. 3. Sytuacja językowa Hiszpanii po 1978 roku. 4. Europejska polityka językowa a sytuacja w Hiszpanii. 5. Mały-wielki skarb: przypadek silbo gomero. 6. Hiszpański poza Hiszpanią. 7. Pogranicza, czyli Vivin' La Vida Loca. Język a tożsamość. 8. Obywatelstwo poprzez język. 9. Jakiego języka się uczymy? Wspólna norma czy różnorodność? 10. Hiszpański niejedną ma twarz: GEOLXI, Diccionario de americanismos, AsiHablamos.com, dec i inne narzędzia wspierające poznawanie różnych odmian hiszpańszczyzny.	K_W01 K_U01, K_U10

Treści programowe przedmiotów realizowanych w ramach specjalności romanistycznej

lp.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe	Przypisane do przedmiotu kierunkowe efekty uczenia się
1.	Arcydzieła literatury francuskiej	Tematykę konwersatorium wyznacza lista wybranych arcydzieł literatury francuskiej, powstałych w okresie od średniowiecza do czasów współczesnych, których przeczytanie (we fragmentach lub w całości) obowiązuje uczestników zajęć.	K_W02, K_W08, K_U02, K_U10
2.	Francuska literatura dla dzieci i młodzieży	Wybrane zagadnienia związane z francuską literaturą dla dzieci i młodzieży, np.: zarys dziejów francuskiej literatury dla dzieci i młodzieży; arcydzieła francuskiej literatury dla dzieci i młodzieży; francuska literatura dla dzieci i młodzieży w Polsce; adaptacje francuskiej literatury dla dzieci i młodzieży; francuska książka obrazkowa i jej specyfika.	K_W02, K_W08, K_U05, K_U10

3.	Francuska literatura najnowsza	Szczegółowy program zajęć każdorazowo określa prowadzący. Zajęcia mają charakter monograficzny i służą zaznajomieniu studentów z wybranym zagadnieniem najnowszej literatury francuskiej lub francuskojęzycznej przełomu XX i XXI wieku oraz kształceniu umiejętności jej rozumienia, interpretowania i krytycznego komentowania z wykorzystaniem wiadomości historycznoliterackich.	K_W08, K_U02, K_U05, K_U10
4.	Język francuski w kulturze	Zapoznanie się z wybranymi tekstami kultury francuskiej i/lub kultury krajów francuskojęzycznych. Analiza użytych w nich środków językowych, związków frazeologicznych, struktur gramatycznych. Analiza rejestru języka. Wybrane pola leksykalne.	K_W01, K_U01, K_U10
5.	Językoznawstwo francuskie	Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z teoriami wybranych językoznawców francuskich, jak np.: psychomechanika językowa Guillaume'a; składnia zależnościowa Tesnière'a; funkcjonalizm Martineta; semantyka Pottiera; leksyka-gramatyka Grossa; językoznawstwo wypowiedziane, w tym teoria dyskursu (np. Authier-Revuz, Benveniste, Culioli, Ducrot, Kerbrat-Orecchioni, Maingueneau, Rastier); lingwistyka tekstu (np. Adam, Combettes, Charolles); semantyka prototypu Kleibera.	K_W01, K_U01, K_U10
6.	Lektura francuskojęzycznego tekstu prasowego	Przedmiot ma na celu kształcenie umiejętności analizy francuskojęzycznego tekstu prasowego poprzez ćwiczenia praktyczne obejmujące rozumienie francuskojęzycznego prasowego tekstu pisanego; ćwiczenia praktyczne na podstawie nagrania wideo związanego z bieżącymi wydarzeniami obecnymi w mediach francuskich oraz tworzenie wypowiedzi ustnej (i/lub pisemnej) na podstawie samodzielnej lektury tekstu prasowego.	K_W09, K_U01, K_U05, K_U10
7.	Nazwy żeńskie w języku polskim i francuskim	1. Związki rodzaju gramatycznego z rodzajem naturalnym. 2. Lingwistyka płci w Polsce, we Francji i innych krajach frankofońskich – geneza, historia, obszar i metody badań, różnice rozwoju. 3. Wykładowi żeńskości w polszczyźnie i francuszczyźnie. 4. Polskie i francuskie definicje nazw żeńskich. Problemy terminologiczne: czym jest feminativum dla polskich badaczy, a czym dla francuskich? Na przykładzie struktur typu redaktor naczelna, un/une journaliste, pani doktor, madame le/la président(e). 5. Historia nazw żeńskich w Polsce i we Francji. 6. Uwikłania społeczno-kulturowe feminatywów w języku polskim. Argumenty zwolenników i przeciwników konsekwentnej feminizacji. 7. Uwikłania społeczno-kulturowe feminatywów w języku francuskim. Argumenty zwolenników i przeciwników konsekwentnej feminizacji. 8. Porównanie polityki językowej Polski i francuskiego obszaru językowego na przykładzie problemu feminizacji. Dokumenty normatywne, uchwały Rady Języka Polskiego i Akademii Francuskiej, komisje terminologiczne. 9. Feminatywa w leksykografii ogólnej i dwujęzycznej (pl-fr, fr-pl). 10. Nowe	K_W01, K_U01, K_U06, K_U10

		tendencje: écriture inclusive we Francji i jej polskie odpowiedniki. 11. Feminizacja i dyskurs równościowy w komunikacji urzędowej i tekstach użytkowych. 12. Feminizacja i dyskurs równościowy w komunikacji medialnej.	
8.	Świat kolorów w języku polskim i francuskim	Celem przedmiotu jest m.in. dostarczenie podstawowej wiedzy z zakresu nauki o kolorze jako o złożonym zjawisku fizycznym, kulturowym i społecznym. Treści programowe to: Różne definicje koloru oraz sposoby klasyfikacji kolorów; Kolor w językoznawstwie (wybrane teorie językoznawcze a kwestia nazywania barw w języku); Analiza językowa nazw kolorów oraz wyrażen idiomatycznych zawierających odniesienia do poszczególnych barw (czerwonej, pomarańczowej, żółtej, niebieskiej, fioletowej, zielonej, szarej oraz białej i czarnej).	K_W01, K_U06, K_U10
9.	Terminologia z elementami leksykografii	1. Terminologia w teorii: a. Terminologia jako dyscyplina naukowa. Związki interdyscyplinarne terminologii. Terminologia a leksykografia. b. Definicje terminu i terminologii. Wyraz a termin. Termin a pojęcie. c. Typologia terminów. d. Relacje pojęciowe i semantyczne w terminologii. 2. Terminologia w praktyce – zasady i etapy opracowywania list terminów i glosariuszy terminologicznych. a. Wprowadzenie do dziedziny, której dotyczą opracowywane teksty specjalistyczne. b. Identyfikacja terminów w tekstach. c. Poszukiwania słownikowe i encyklopedyczne; zapoznanie z istniejącymi glosariuszami, słownikami, bazami danych. d. Opracowanie list terminów i/lub haseł do glosariusza. e. Problem ekwiwalencji w terminologii.	K_W01, K_U01, K_U10
10.	Współczesna Francja – problemy, wyzwania, perspektywy	Różnorodność krajobrazu naturalnego i kulturalnego Francji, struktura terytorialna rejonu francuskojęzycznego, francuskie instytucje. Dziedzictwo historyczne, artystyczne oraz kulturowe Francji. Wybrane krainy geograficzne i miasta obszaru francuskojęzycznego pod względem ich obecności w literaturze współczesnej i innych tekstach kultury.	K_W09, K_U02, K_U05, K_U10

6. Plan studiów

ROK STUDIÓW: I											
SEMESTR: PIERWSZY											
Nazwa przedmiotu/zajęć	O/W/OzW ¹	Forma zajęć Liczba godzin zajęć						Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punkty ECTS	Dyscyplina(y), do której(ych) odnosi się przedmiot	Jednostka organizacyjna realizująca zajęcia
		W	Ć	L	K	e-L	Suma				

Praktyczna nauka języka włoskiego 1	O		150				150	Zo	10		Instytut Filologii Romańskiej
Językoznawstwo ogólne	O				30		30	Zo	3	językoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Historia literatury włoskiej – od XIII do XV wieku	O	30					30	Zo	4	literaturoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Literatura włoska – lektury	O		30				30	Zo	4	literaturoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Historia i kultura Włoch – od starożytności do renesansu	O	30					30	Zo	2		Instytut Filologii Romańskiej
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW						30	E/Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW						30	E/Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
Szkolenie wstępne w zakresie BHP	O					4	4	Z	0		Dział Bezpieczeństwa i Higieny Pracy oraz Ochrony Przeciwpowodzi
SUMA godzin zajęć /egzaminów/ punktów ECTS		60	180		30	4	334	2 E	29		
Język polski dla cudzoziemców ³	O			30				Z	0		Szkoła Języka Polskiego i Kultury dla Cudzoziemców

ROK STUDIÓW: I

SEMESTR: DRUGI

Nazwa przedmiotu/zajęć	O/W/OzW ¹	Forma zajęć Liczba godzin zajęć					Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punkty ECTS	Dyscyplina(y), do której(ych) odnosi się przedmiot	Jednostka organizacyjna realizująca zajęcia
		W	Ć	L	K	Suma				
Praktyczna nauka języka włoskiego 2	O		150			150	E	11		Instytut Filologii Romańskiej
Gramatyka opisowa języka włoskiego – fonetyka i fonologia	O				30	30	Zo	3	językoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej

Historia literatury włoskiej – od XVI do XVIII wieku	O	30				30	Zo	4	literaturoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Historia i kultura Włoch – od nowożytności do współczesności	O	30				30	E	3		Instytut Filologii Romańskiej
Wiedza o Włoszech	O				30	30	Zo	3	literaturoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Przedmiot do wyboru z dziedziny nauk społecznych ⁴	OzW					30	E/Zo	4	nauki społeczne	Wydział Neofilologii
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW					30	E/Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
SUMA godzin zajęć /egzaminów/ punktów ECTS		60	150		60	330	4 E	31		
Język polski dla cudzoziemców ³	O			30			Z	0		Szkoła Języka Polskiego i Kultury dla Cudzoziemców

ROK STUDIÓW: II

SEMESTR: TRZECI

Nazwa przedmiotu/zajęć	O/W/OzW ¹	Forma zajęć Liczba godzin zajęć					Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punkty ECTS	Dyscyplina(y), do której(ych) odnosi się przedmiot	Jednostka organizacyjna realizująca zajęcia
		W	Ć	L	K	Suma				
Praktyczna nauka języka włoskiego 3	O		120			120	Zo	8		Instytut Filologii Romańskiej
Gramatyka opisowa języka włoskiego – morfologia	O				30	30	Zo	3	językoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Język łaciński 1	O		30			30	Zo	3		Instytut Studiów Klasycznych Śródziemnomorskich i Orientalnych
Historia literatury włoskiej – od XIX do XXI wieku	O				30	30	Zo	4	literaturoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Podstawy przedsiębiorczości w zawodach językowych lub	O	15				15	Zo	1	ekonomia i finanse	Wydział Neofilologii Instytut Filologii Romańskiej

Wprowadzenie do przedsiębiorczości – komunikacja międzyjęzykowa ⁵					15					
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A1	OzW		60			60	Zo	4		Instytut Filologii Romańskiej
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW					30	E/Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW					30	Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
Wychowanie fizyczne ⁶	OzW		30			30	Zo	0		Uniwersyteckie Centrum Wychowania Fizycznego i Sportu
SUMA godzin zajęć /egzaminów/ punktów ECTS		0/15	240		60/75	375	1 E	29		
Język polski dla cudzoziemców ⁴	O			30			Z	0		Szkoła Języka Polskiego i Kultury dla Cudzoziemców

ROK STUDIÓW: II

SEMESTR: CZWARTY

Nazwa przedmiotu/zajęć	O/W/OzW ¹	Forma zajęć Liczba godzin zajęć				Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punkty ECTS	Dyscyplina(y), do której(ych) odnosi się przedmiot	Jednostka organizacyjna realizująca zajęcia
		Ć	L	K	Suma				
Praktyczna nauka języka włoskiego 4	O	120			120	E	9		Instytut Filologii Romańskiej
Gramatyka opisowa języka włoskiego – składnia	O			30	30	Zo	3	językoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Językoznawstwo włoskie	O			30	30	Zo	3	językoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Język łaciński 2	O	30			30	Zo	3		Instytut Studiów Klasycznych Śródziemnomorskich i Orientalnych

Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A2	OzW	60			60	E	5		Instytut Filologii Romańskiej
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW				30	E/Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW				30	E/Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
Wychowanie fizyczne ⁶	OzW	30			30	Zo	0		Uniwersyteckie Centrum Wychowania Fizycznego i Sportu
SUMA godzin zajęć /egzaminów/ punktów ECTS		240		60	360	4 E	29		
Język polski dla cudzoziemców	O		30			E	8		Szkoła Języka Polskiego i Kultury dla Cudzoziemców

ROK STUDIÓW: III

SEMESTR: PIĄTY

Nazwa przedmiotu/zajęć	O/W/OzW ¹	Forma zajęć Liczba godzin zajęć				Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punkty ECTS	Dyscyplina(y), do której(ych) odnosi się przedmiot	Jednostka organizacyjna realizująca zajęcia
		Ć	S	K	Suma				
Praktyczna nauka języka włoskiego 5	O	90			90	Zo	6		Instytut Filologii Romańskiej
Historia języka włoskiego	O			30	30	Zo	3	językoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Język łaciński 3	O	30			30	E	4		Instytut Studiów Klasycznych Śródziemnomorskich i Orientalnych
Tłumaczenie 1	O	30			30	Zo	3	językoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Konwersatorium literackie ⁷	OzW			30	30	Zo	3	literaturoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Seminarium licencjackie 1	OzW		30		30	Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej

Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B1 I	OzW	60			60	Zo	4		Instytut Filologii Romańskiej
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW				30	E/Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW				30	E/Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
SUMA godzin zajęć /egzaminów/ punktów ECTS		210	30	60	360	3 E	32		

ROK STUDIÓW: III

SEMESTR: SZÓSTY

Nazwa przedmiotu/zajęć	O/W/OzW ¹	Forma zajęć Liczba godzin zajęć				Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punkty ECTS	Dyscyplina(y), do której(ych) odnosi się przedmiot	Jednostka organizacyjna realizująca zajęcia
		Ć	S	K	Suma				
Praktyczna nauka języka włoskiego 6	O	90			90	E	7		Instytut Filologii Romańskiej
Tłumaczenie 2	O	30			30	Zo	3	językoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Konwersatorium literackie ⁷	OzW			30	30	Zo	3	literaturoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Seminarium licencjackie 2	OzW		30		30	Zo	9	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Instytut Filologii Romańskiej
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B1 II	OzW	60			60	E	5		Instytut Filologii Romańskiej
Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru ²	OzW				30	E/Zo	3	językoznawstwo / literaturoznawstwo	Wydział Neofilologii
SUMA godzin zajęć /egzaminów/ punktów ECTS		180	30	30	270	3 E	30		

¹ Przedmiot obowiązkowy – O, do wyboru – W, obowiązkowy z wyborem – OzW

² Zgodnie ze swoimi zainteresowaniami student/studentka wybiera dowolny Przedmiot językoznawczy do wyboru lub Przedmiot literaturoznawczy do wyboru z oferty Wydziału Neofilologii dla kierunków studiów pierwszego stopnia, pod warunkiem, że spełnia wskazane w jego sylabusie wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

³ Punkty za lektorat języka polskiego są rozliczane w semestrze 4. Studentów-cudzoziemców obowiązuje lektorat języka polskiego zakończony egzaminem potwierdzającym biegłość językową na poziomie B2. Lektorat trwa 4 semestry i obejmuje 120 godzin. Za zdanie egzaminu student-cudzoziemiec/studentka-cudzoziemka otrzymuje 8 punktów ECTS.

⁴ Student/studentka wybiera dowolne zajęcia z dziedziny nauk społecznych z oferty Wydziału Neofilologii za 4 ECTS.

⁵ Jednostka wskazuje, który z dwóch przedmiotów (Podstawy przedsiębiorczości w zawodach językowych czy Wprowadzenie do przedsiębiorczości – komunikacja międzyjęzykowa) będzie realizowany w danym cyklu. Realizacja wskazanego przez jednostkę przedmiotu jest obowiązkowa dla studenta/studentki.

⁶ Student/studentka realizuje zajęcia z Wychowania fizycznego w wymiarze 60 godzin do końca studiów licencjackich.

⁷ Przedmioty ograniczonego wyboru – student/studentka wybiera jeden z co najmniej dwóch oferowanych w danym semestrze tematów w ramach przedmiotu Konwersatorium literackie.

OBJAŚNIENIA

Formy realizacji zajęć:

W – wykład

Ć – ćwiczenia

S – seminarium

P – proseminarium

L – zajęcia laboratoryjne

K – konwersatorium

W – warsztaty

Pr – pracownia

L – lektorat

Ćw. – ćwiczenia terenowe

T – tutorial

e-L – e-learning

Inne: np. praktyki

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się:

Eu – egzamin ustny

Ep – egzamin pisemny

T – test

Es. – esej

Proj. – projekt

Pr. – praca roczna

Z – zaliczenie

Zo – zaliczenie z oceną

Inne: np. UP – ustna prezentacja, R – raport

Specjalności na kierunku Italianistyka

W ramach kierunku Italianistyka student/studentka może wybrać jedną z dwóch specjalności: hispanistyczną lub romanistyczną. Wybór specjalności jest nieobowiązkowy. Każda ze specjalności ma elastyczny charakter, co oznacza, że wybór i kolejność realizacji części przedmiotów nie są narzucone. Student/studentka może też zrezygnować z realizacji specjalności w dowolnym momencie.

Specjalność hispanistyczna

Warunki ukończenia specjalności hispanistycznej (potwierdzonej wpisem na dyplomie):

1) w ramach ujętych w planie studiów przedmiotów Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A1, A2, B1 I i B1 II student/studentka realizuje przedmioty Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego (hiszpański) A1, A2, B1 I i B1 II (240 godzin, 18 ECTS):

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Liczba ECTS	Semestr
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A1 (hiszpański)	Ć	60	Zo	4	3
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A2 (hiszpański)	Ć	60	E	5	4
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B1 I (hiszpański)	Ć	60	Zo	4	5
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B1 II (hiszpański)	Ć	60	E	5	6

2) w ramach Przedmiotów językoznawczych do wyboru lub Przedmiotów literaturoznawczych do wyboru przewidzianych w planie studiów student/studentka realizuje minimum pięć przedmiotów podejmujących problematykę językoznawczą lub literaturoznawczą związaną z hiszpańskojęzycznym kręgiem kulturowym z poniższej listy. Przedmioty z listy prowadzone są w języku polskim (z elementami hiszpańskiego) lub w języku hiszpańskim.

Lista przedmiotów do wyboru związanych z hiszpańskojęzycznym kręgiem kulturowym

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Liczba ECTS	Dyscyplina(y), do której(ych) odnosi się przedmiot	Wymagania wstępne dotyczące znajomości języka hiszpańskiego	Semestry, w których student może realizować przedmiot (w powiązaniu z zakładaną znajomością języka specjalności)
Wstęp do literatury hispanoamerykańskiej: proza najnowsza	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	brak	1-6
Regiony autonomiczne Hiszpanii	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	brak	1-6
Sztuka hiszpańska	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	brak	1-6
Zarys literatury hiszpańskiej – od średniowiecza do baroku	K	30	Zo	4	literaturoznawstwo	brak	1, 3 lub 5
Zarys literatury hiszpańskiej – od oświecenia do 1936 roku	K	30	Zo	4	literaturoznawstwo	brak	2, 4 lub 6
Hiszpańska leksyka: synonimy, antonimy, kolokacje	Ć	30	Zo	3	językoznawstwo	poziom A2	4-6
Współczesna powieść hiszpańska (1939–2020)	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	poziom B1 I	6

Kobiety i kobiecość w hiszpańskiej literaturze XX i XXI wieku	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	poziom B1 I	6
Hiszpańska droga do demokracji	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	poziom B1 I	6
Zróżnicowanie językowe obszaru hiszpańskojęzycznego	Ć	30	Zo	3	językoznawstwo	poziom B1 I	6

Specjalność romanistyczna

Warunki ukończenia specjalności romanistycznej (potwierdzonej wpisem na dyplomie):

1) w ramach ujętych w planie studiów przedmiotów Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A1, A2, B1 I i B1 II student/studentka realizuje przedmioty Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego (francuski) A1, A2, B1 I i B1 II (240 godzin, 18 ECTS):

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Liczba ECTS	Semestr
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A1 (francuski)	Ć	60	Zo	4	3
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego A2 (francuski)	Ć	60	E	5	4
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B1 I (francuski)	Ć	60	Zo	4	5
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B1 II (francuski)	Ć	60	E	5	6

2) w ramach Przedmiotów językoznawczych do wyboru lub Przedmiotów literaturoznawczych do wyboru przewidzianych w planie studiów student/studentka realizuje minimum pięć przedmiotów podejmujących problematykę językoznawczą lub literaturoznawczą związaną z francuskojęzycznym kręgiem kulturowym z poniższej listy. Przedmioty z listy prowadzone są w języku polskim (z elementami francuskiego) lub w języku francuskim.

Lista przedmiotów do wyboru związanych z francuskojęzycznym kręgiem kulturowym

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Liczba ECTS	Dyscyplina(y), do której(ych) odnosi się przedmiot	Wymagania wstępne dotyczące znajomości języka francuskiego	Semestry, w których student może realizować przedmiot (w powiązaniu z zakładaną znajomością języka specjalności)
------------------	-------------	---------------	--	-------------	--	--	--

Arcydzieła literatury francuskiej	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	brak	1–6
Francuska literatura dla dzieci i młodzieży	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	brak	1-6
Współczesna Francja – problemy, wyzwania, perspektywy	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	brak	1–6
Język francuski w kulturze	Ć	30	Zo	3	językoznawstwo	poziom A1	4–6
Konwersatorium porównawcze polsko-francuskie (np.: Nazwy żeńskie w języku polskim i francuskim, Świat kolorów w języku polskim i francuskim, Terminologia z elementami leksykografii)	K	30	Zo	3	językoznawstwo	poziom A2	5–6
Francuska literatura najnowsza	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	poziom B1 I	6
Językoznawstwo francuskie	K	30	Zo	3	językoznawstwo	poziom B1 I	6
Lektura francuskojęzycznego tekstu prasowego	K	30	Zo	3	literaturoznawstwo	poziom B1 I	6